

# Dělostřelecké.

RIVISTA DI ARTIGLIERIA E GENIO, čís. 10, říjen 1938.

Brig. gen. Umberto Spigo: Per le esigenze moderne artiglierie e procedimenti moderni. (O moderních požadavcích a methodách dělostřelectva.)

V státě s všeobecnou povinností je třeba počítat s tím, že v době mobilisace u dělostřelectva připadne na jednoho aktivního důstojníka šest záložních důstojníků, jejichž odborná příprava na válečnou činnost bude jen povšechná. Uvážíme-li, že z aktivních důstojníků musí být utvořena různá vyšší velitelství a řídicí orgány, je možno počítati s tím, že ani tento poměr nebude dodržen a důstojnické sbory baterií a oddílů budou vytvořeny téměř výhradně ze záložních důstojníků. Záložní důstojníci budou nejen veliteli baterií, ale někdy i veliteli oddílů, a to v počátcích válečného konfliktu, které mohou rozhodnouti o konečném výsledku války.

Je nutno uvážit, zdali nynější metody použití i střelby dělostřelectva odpovídají schopnostem tohoto hlavního kádru důstojníků dělostřelectva a uspokojí požadavky rychlé války.

Poté se autor zmiňuje, že v nynější době u dělostřeleckých pluků, zvláště na střelnicích, převládá péče o aplikaci nauky o střelbě a vedení palby nad každou jinou činností, ačkoli požadavky moderní rychlé války vyžadují hlavně rychlého manévru dělostřelectva, t. j. rychlého zaujímání a změny palebného postavení, činnosti velitelských orgánů, spojení, pozorování atd. Po této stránce bude prý nutno zjednat nápravu, a to hlavně u záložních důstojníků. Bude nutno je pečlivě školit v rychlém manévru dělostřelectva a v rychlé střelbě na pohyblivé cíle, neboť pro eventuální pozdější posílení válku budou mít tito důstojníci dostatečnou praxi ve střelbě z počátečních pohybných operací.

Využití značně zvýšeného dostřelu a požadavek rychlého zásahu dělostřelectva bude vyžadovat jednak modernisace spojení, t. j. nahrazování drátového spojení radiofonií, jednak posunutí dělostřeleckých pozorovatelů do prvního sledu pěchoty. Velmi častým zjevem bude řízení dělové palby styčnými důstojníky.

Dělostřelecké pozorování v nejširším slova smyslu, t. j. vyhledávání, zjišťování a označování cílů a pozorování i hlášení výsledků střelby bude hlavním problémem moderní pohybné války.

Vyhledávat cíle a posuzovat taktický výsledek střelby budou hlavně styční důstojníci u pěchoty, neboť tuto práci nelze svěřit těm, kdo jsou kilometry za frontou.

Problém rychlého, snadného a spolehlivého určování cílů není ještě uspokojivě rozřešen v žádné armádě.

Dělostřelecký materiál (děla) jest určen k přenášení mnoha tun munice k nepříteli. V pohybné válce s rychlopalnými děly nezáleží tolik na počtu děl, jako na zásobování municí. Theoreticky s nezměněnou dotací munice by baterie o jednom rychlopalném děle rozřešila ideálním způsobem celý problém, neboť by vykonala touž práci minimálním personálem, materiálem a zranitelností jako baterie o čtyřech dělech. Ačkoli pro několikadělové baterie mluví několik důvodů, je možné, že se během doby ustoupí od této tradiční praxe a budou s vývojem techniky (výměna koší) organizovány baterie s menším počtem děl.

Požadavek zjednodušení výroby bude dále vyžadovat, aby bylo co nejméně standardních typů se stejnými konstruktivními vlastnostmi a analogickým použitím bytí i různé ráže. Vyskytuje se však dosud mnoho nesnází, které se stavějí proti této unifikaci dělostřeleckého materiálu.

Rozvoj palebných prostředků pěchoty (velký počet lehkých i těžkých kulometů, pěchotní děla a minomety) i zásahy bojového letectva bombardováním nebo kulomety prohlubují značně hloubku husté palebné reakce nepřitele. Proto bude nutno zásady učlenění dělostřelectva podrobit revidi, t. j. většinu divisiho a sborového dělostřelectva bude nutno umístit v pásmu méně ohroženém nebo hlubším; to však nevylučuje, ale střípí použití předsunutých děl s dostatečnou zásobou střeliva. Rozčlenění do hloubky je dnes životní podmínkou činnosti dělostřelectva a jest umožněno značným zvýšením dostřelu moderních děl.

Mohutnost dělové palby je závislá především na počtu střeliva, a proto je třeba zásobování střelivem věnovat náležitou pozornost při všech mírových cvičeních. Zjednodušení zásobování dělostřeleckou municí bude možno dosáhnout omezením druhů střel.

Dalším požadavkem moderní rychlé války je zjednodušení přípravy střelby a vedení palby.

Při přípravě střelby bude nutno opustit všechny složité výpočty a hledat nové jednoduché mechanické metody. Hlavním činitelem při přípravě střelby bude vždy dobrá mapa velkého měřítka.

Je nutno vymýtit všechny zvyky posíční světové války, které se dnes u pluků se zvláštní oblibou pěstují na újmu potřeb rychlé pohybné války.

S touto otázkou souvisí i zjednodušení tabulek střelby, obsahujících množství dat, které se prakticky nikdy nepotřebují a ztěžují zbytečně hledání v tabulkách.

Pro dobrého praktického dělostřelce moderní rychlé války plně postačí jednoduché tabulky střelby, dobrý topografický plán 1:25.000 a praktická rukojeť střelby, obsahující jednoduché metody střelby, snadno přístupné pro záložního důstojníka, válečného velitele baterie.

Totéž zjednodušení by bylo třeba provést i v taktické terminologii, která je pro záložního důstojníka téměř neproniknutelná a může vést k závažným omylům. Pak záložní důstojníci, kádr to důstojnických sborů dělostřelectva, splní své úkoly a tím i znatelně zvýší hodnotu italského dělostřelectva.

Plk. děl Giuseppe Mancinelli: *Anticarro*. (Obrana proti ÚV.)

Autor po stručném rozboru všech známých, kladných i negativních prvků obrany proti ÚV. uvažuje o dělostřelecké činnosti proti tankům.

Dělostřelectvo zahajuje svou protitankovou činnost soustředěním na zjištění vyčkávací nebo výchozí postavení tanků, snažíc se přibít pancéřovaného nepřitele na místě.

Jakmile tanky vyrazí k útoku, dělostřelectvo je nepronásleduje, nýbrž nezávisle na akci protitankových zbraní je očekává na přechodu na bodech pro zabraňování. Důkladné studium terénu nám poví prostory v terénu (soutěsky, překážky a p.), kde jsou tanky nejzranitelnější. Tyto prostory musí velitel divisního dělostřelectva označit v svých disposicích. Dělostřelectvo působí soustředěním spuštěným podle pozorování.

Jakmile tanky vniknou do postavení, omezi se dělostřelectvo na nepřímou protitankovou činnost, t. j. střelbu na pěchotu za tanky, na baterie tanky podporující, na vlny tanků 2. sledu a p.

Při hromadném tankovém útoku lze předpokládat, že jedna nebo několik vln tanků bude mít za cíl palebná postavení dělostřelectva, jehož střelba potom nabývá zvláštního rázu.

Pro tuto střelbu na krátké vzdálenosti musí být lehké baterie vyzbrojeny pancéřovými granáty, hrubé i těžké dělostřelectvo musí volit palebná postavení za překážkami pod ochranou vlastních protitankových zbraní.

Napadení dělostřelectva tanky bude v moderní válce zjev normální, tak jako kdysi bývalo napadáno jezdeckem.

Toho si musí být dělostřelci vždy vědomi a výcvik dělostřelectva musí být rozšířen o střelbu proti tankům a působivou protitankovou návštěvní službu. —r.

## Letecké.

### DEUTSCHE LUFTWACHT — AUSG. LUFTWISSEN, sv. 5, čís. 7, červenec 1938.

Deutschland im Weltluftverkehr. (Německo ve světové letecké dopravě.)

Německé dopravní letectví zasahuje do celkové světové let. dopravy význačným způsobem a je nutno uznat, že zvláště při realizaci let. dopravy přes oceány a na Daleký východ vykonala německá Lufthansa práci průkopnickou.

V roce 1937 vykonaly letouny Lufthansy 104 zdařilé přelety Jižního oceánu a zároveň s letadly francouzské společnosti Air France udržovaly pravidelnou dopravu na oné dopravní lince. Spolupráce obou společností znamená zisk pro dopravní letectví nejen zúčastněných zemí, ale i celého světa.

Lufthansa používá k letům přes Jižní oceán letounů Dornier Do 18 s motory na těžké palivo a vodních letounů Ha 139. Air France zavedla v r. 1937 čtyřmotorový letoun Farman 223.

V témž roce uskutečnila Lufthansa s letounem Ha 139 čtrnáct výzkumných letů přes Severní oceán, z Lisabonu přes Azorské ostrovy do New Yorku. První let provedlo letadlo „Nordmeer“ 22. června 1937 za 17 hodin 40 minut. Pravidelná doprava přes Severní oceán má mnoho obtíží, které se snaží odstranit spoluprací Anglie, USA., Francie a Německa.

Letecké spojení se zeměmi Dalekého východu udržují společnosti Air France, Imperial Airways a Holandská K. L. M. Lufthansa provedla v minulém roce průkopnický let přes Pamír; hledá totiž nové vzdušné cesty do Indie a dále na východ.

Požadavky na moderní dopravní letouny jsou velmi značné a vlastní letoun, tak jak vyjde z dílen továrny, je vždy řešením kompromisním, více nebo méně zdařilým. V Americe se staví čtyřmotorový velkoletoun Douglas D C 4 a Bocinig 314 a v stadiu konstrukce je obrovský dopravní letoun pro 100 osob mimo posádku. V Anglii vyrobily Havillandovy závody letoun Albatros.

Německé dopravní letectví používá osvědčených již letounů Dornier DO 18, resp. DO 26, dále pak Ha 139 a čtyřmotorového Heinkela He 116.